

Πρώτα το ξεζούμισμα μετά οι απολύσεις...

Πρωτοβουλία εργολαβικών εργαζομένων στην καταμέτρηση/Συνέλευση Αλληλεγγύης

Απολύεστε! «Μίλησε σε μαθητές για την επέτειο της 17 Νοέμβρη», «δεν είναι παραγωγικός», «πήρε λεφτά από το ταμείο», «έβριζε εν ώρα εργασίας», «χρησιμοποιούσε το κινητό του», «βρέθηκε στο πόστο του συναδέλφου του».

Δεκάδες οι αφορμές και οι δικαιολογίες από τα αφεντικά, εκατοντάδες οι απολύσεις, στέλνοντας τους εργαζόμενους εκτός εργασίας. **Το ελεύθερο για τις απολύσεις έδωσαν στα αφεντικά όλα τα αντεργατικά και αντισυνδικαλιστικά νομοσχέδια από όλες τις κυβερνήσεις που διαχειρίστηκαν τον ελληνικό καπιταλισμό**, με τελευταίο τον «ν. Χατζηδάκη», ο οποίος ήρθε ως ταφόπλακα για την όποια προστασία είχαν οι εργαζόμενοι, τουλάχιστον σε νομικό επίπεδο.

Μόνο τον τελευταίο καιρό οι εργοδότες έχουν εξαπολύσει ένα πογκρόμ απολύσεων, σε πολλές περιπτώσεις συνδικαλιστών/τριών. Θέλουν να «καθαρίσουν» από τις διεκδικήσεις και τους αγώνες που εκφράζονται μέσα στους χώρους δουλειάς από πρωτοπόρους εργαζόμενους. Οι απολύσεις δύο εργαζομένων σε εργολάβο για το έργο της καταμέτρησης

του ΔΕΔΔΗΕ είναι μέσα σε όλο αυτό το πλαίσιο που αναφέρουμε. Στους δύο εργαζόμενους ανακοινώθηκε η απόλυση 8 Νοέμβρη, μία μέρα πριν από προκηρυγμένη 24ωρη απεργία. Η εντολή ήρθε από τη διοίκηση του ΔΕΔΔΗΕ, την οποία εκτέλεσε ο εργολάβος. Η υπόθεση, για όποια/ον ενδιαφέρεται, έχει δημοσιευθεί με αρκετά κείμενα, συνεντεύξεις των εργαζομένων και μέσα από ταξικές παρεμβάσεις αλληλεγγύης, στις οποίες θα αναφερθούμε παρακάτω.

Οι δύο εργαζόμενοι όλα τα προηγούμενα χρόνια δεν σιώπησαν και δεν έκατσαν με σταυρωμένα χέρια. Πάλευαν για καλύτερες συνθήκες εργασίας, για να σταματήσει η δουλειά να πληρώνεται «με το κομμάτι», για να παίρνουν «δώρα» και επιδόματα, για αυξήσεις στους μισθούς, για 8ωρο πενθήμερο, αλλά και συνολικά ενάντια στο καθεστώς της εργολαβοποίησης, που θέλει τους εργαζόμενους δέσμιους σε ένα καθεστώς χωρίς δικαιώματα.

Για αυτές τους τις μάχες έπρεπε να τιμωρηθούν...

Οι δύο εργαζόμενοι είναι μέλη της Πρωτοβουλίας «Εργολαβικών» Εργαζομένων για την καταμέτρηση, όπως και μέλη στο Κλαδικό Σωματείο Ενέργειας, το οποίο πρόσκειται στο ΠΑΜΕ. Ο ένας εργαζόμενος μάλιστα, την περίοδο της απόλυσης αλλά και κατά τη διάρκεια του αγώνα που δόθηκε για επαναπρόσληψη, ήταν και εκλεγμένο μέλος στο ΔΣ του συγκεκριμένου σωματείου.

Οι δύο εργαζόμενοι έπειτα από παράπονα πελάτη στον ΔΕΔΔΗΕ απευθύνθηκαν «καλού κακού» στο σωματείο τους για την περίπτωση που αυτά τα παράπονα πάρουν διαστάσεις εντός της εργασίας τους, όπως τελικά και έγινε.

Η απαράδεκτη στάση του Κλαδικού Σωματείου Ενέργειας (Π.Α.ΜΕ)

Από την πρώτη στιγμή, οι εκπρόσωποι του Κλαδικού Σωματείου Ενέργειας είχαν ήδη αρχίσει να «ψελλίζουν» μια αδιαφορία (όποιος δεν θέλει να ζυμώσει...) που αργότερα, σε συνδυασμό με τη γνωστοποίηση της απόλυσης, θα αποκορύφωναν, «κρεμώντας» ουσιαστικά τους δύο απολυμένους.

Από εκείνη την περίοδο και λόγω της αδιανόητης «αντίδρασης» του σωματείου η Πρωτοβουλία εργαζομένων ενημέρωνε εργαζόμενους/ες, μέλη σωματείων, κόσμο του εργατικού κινήματος. Μέσα από αυτή την ενημέρωση συγκροτήθηκε η Συνέλευση Αλληλεγγύης για τους δύο απολυμένους που μαζί με την Πρωτοβουλία εργαζομένων «έτρεξε» τελικά το ζήτημα.

Παρακάτω θα αναφερθούμε σε ένα χρονολογικό ιστορικό για τις «κινήσεις» του σωματείου, που θέλει να λέγεται ταξικό. Κατά συγκυρία μάλλον.

Στις 16/11 με επιμονή των απολυμένων ορίστηκε ραντεβού στο χώρο του σωματείου με δύο άτομα από τη διοίκηση. Αυτό που ειπώθηκε από πλευράς του σωματείου ήταν η δυσκολία της υπόθεσης και εφόσον υπάρχει πρόταση από τον εργολάβο για μεταφορά τους σε άλλο έργο μήπως αυτή γίνει δεκτή.

Αυτό βέβαια λίγες μέρες μετά την απόλυση και ενώ η πρόταση από τον εργολάβο ήταν ξανά με μισά ένσημα και «δουλειά με το κομμάτι»! Με «ψελλίσματα» του τύπου «θα δούμε αν μπορούμε να κάνουμε κάτι με τον εργολάβο».

Χωρίς καμία επιπλέον επικοινωνία, στις 21 Νοέμβρη, οι δύο εργαζόμενοι ενημερώθηκαν τηλεφωνικώς, από μέλος τους σωματείου, πως υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία με την Αναπληρώτρια Διευθύντρια του ΔΕΔΔΗΕ, η οποία είχε υπογράψει την «απομάκρυνση» για τους δύο εργαζόμενους. Οι απολυμένοι ενημερώθηκαν για αυτό το τηλέφωνο εκ των υστέρων, χωρίς οι ίδιοι να γνωρίζουν κάτι και παρά το γεγονός ότι είχε συζητηθεί να οριστεί ραντεβού με φυσική παρουσία (πάντα με τα «ίσως»! του σωματείου). Δεν χρειάζεται να αναφερθούμε σε κάποιο σχέδιο του σωματείου, γιατί η ενημέρωση στους δύο απολυμένους είχε να κάνει με τη «φιλική» προσέγγιση του στελέχους του ΔΕΔΔΗΕ και με μια αναπαραγωγή ψεμάτων που είχε ακούσει ο συνομιλητής της, μέλος του σωματείου (αυτά τα ψέματα, δυστυχώς για το σωματείο, αποδείχθηκαν ως τέτοια εκ του αποτελέσματος).

Στις 29/11 – και αφού το σωματείο συνέχιζε να κωφεύει – πρωτοβουλιακά οι δύο εργαζόμενοι έστειλαν εσωτερικό κείμενο, μέσω e-mail, προς το «προεδρείο», με συγκεκριμένες θέσεις για το ζήτημα αλλά και κριτική για τη στάση του σωματείου. Καμία απάντηση δεν υπήρξε.

Στις 8/12 γνωστοποίησαν το ίδιο κείμενο σε όλα τα μέλη του ΔΣ με απαίτηση να καλεστεί άμεσα συνεδρίαση ΔΣ αποκλειστικά για την υπόθεση των δύο απολύσεων. Ούτε απάντηση υπήρξε ούτε οποιαδήποτε κίνηση.

Στις 16/12 ο απολυμένος, μέλος του ΔΣ, επικοινωνήσε τηλεφωνικώς με τα κεντρικά του ΠΑΜΕ, ενημερώνοντας για το περιστατικό και φυσικά για τη στάση του σωματείου ενόψει. Η εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ απάντησε πως θα επικοινωνούσε με τον πρόεδρο του σωματείου και θα ενημέρωνε για νέα. Το δημοσιευμένο κείμενο της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων και της Συνέλευσης Αλληλεγγύης για την υπόθεση των απολύσεων στάλθηκε μέσω e-mail, προς ενημέρωση, στο ΠΑΜΕ. Τελικά και από την πλευρά των κεντρικών του

ΠΑΜΕ δεν υπήρξε τίποτα νεότερο...

Στις 22/12 είχε οριστεί συνεδρίαση ΔΣ με θέμα, ανάμεσα σε άλλα, και οι συγκεκριμένες απολύσεις, όμως και αυτό το ΔΣ «αναβλήθηκε» λόγω «μη απαρτίας»! Οι απολυμένοι καλέστηκαν παρόλα αυτά να βρεθούν στο σωματείο αλλά η συζήτηση θα γινόταν πάλι με τα μέλη του «προεδρείου». Σε αυτή τη συνάντηση η κοροϊδία προς τους απολυμένους συνεχίστηκε. Δεν χρειάζονται πλέον λεπτομέρειες...

Το σωματείο είχε υιοθετήσει τη γραμμή του ΔΕΔΔΗΕ και έτσι πορεύτηκε, χωρίς βέβαια να το λέει ανοιχτά ως θέση (πως θα μπορούσε άλλωστε).

Φαίνεται ο λόγος του στελέχους του ΔΕΔΔΗΕ είχε ιδιαίτερη βαρύτητα για το σωματείο και καθόλου ο λόγος των εργαζομένων, που ήδη είχαν προχωρήσει σε κινήσεις για διεκδίκηση επαναπρόσληψης. Η συνέλευση αλληλεγγύης είχε ήδη συσταθεί, είχαν παρθεί αποφάσεις για δράσεις, συνομιλίες με δικηγόρο κτλ.

Όταν τελικά καλέστηκε ΔΣ στις 19/1 (!), αυτό είχε ως θέμα τις «αρχαιρεσίες» και μόνο. Το θέμα των απολύσεων εξαφανίστηκε!

Το ζήτημα όμως, για όποια/ον έχει αναφορά στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους, δεν είναι η αφορμή της απόλυσης. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι εξ' αρχής στις τοποθετήσεις τους μιλούσαν στο σωματείο για σχέδιο και στρατηγική απέναντι στις πολιτικές ΔΕΔΔΗΕ και εργολάβων, για σχέδιο και στρατηγική για το ίδιο το ζήτημά τους.

Το τι αποκαλούνται, με τι σενάρια πορεύτηκαν οι του σωματείου δεν μας αφορά. Οι επιλογές όμως είναι συγκεκριμένες και τα αποτελέσματα επίσης.

Αποφάσισαν να μη συγκρουστούν με τον ΔΕΔΔΗΕ και τον εργολάβο σε κανένα απολύτως επίπεδο, αλλά να αδειάσουν τους απολυμένους, δραστήρια μέλη του σωματείου. Αποφάσισαν να μην ορίσουν στρατηγική και να μη ξεκινήσουν αγώνα υπεράσπισης των εργαζομένων, αφήνοντας έτσι κακιά παρακαταθήκη για τους «εργολαβικούς» εργαζόμενους (τίποτα δεν μένει κρυφό!). Αποφάσισαν – και για τα πιο «απλά» – να μη βρουν καν δικηγόρο, αφήνοντας και εκεί τους εργαζόμενους μόνους.

Ευθύνες έχει το κάθε μέλος του ΔΣ του Κλαδικού Σωματείου Ενέργειας πέρα από το «προεδρείο». Ο ταξικός αγώνας δεν θέλει «ουρές», η θέση του καθενός και της καθεμιάς μπορεί να αλλάξει τη θέση του ίδιου του σωματείου και αυτό ισχύει σε κάθε περίπτωση. Τα ίδια τα μέλη του ΔΣ θα έπρεπε να ζητήσουν διευκρινίσεις, να έρθουν σε επαφή με τους

απολυμένους, κάτι που δεν έγινε, οπότε και η κάθε ευθύνη είναι ευθύνη όλου του σωματείου.

Τι φοβόταν το προεδρείο και δεν όρισε ποτέ ΔΣ, με παρόντες και τους δύο απολυμένους; Τι φοβόταν και δεν επικοινωνήσε με κανέναν συνάδελφο των απολυμένων; Τα σωματεία δεν είναι μαγαζάκι κανενός και για τις αντιδημοκρατικές μεθόδους που ακολούθησε το σωματείο είναι υπόλογοι αυτοί που αποφασίζουν αλλά και αυτοί που τους καλύπτουν, μέσα ή έξω από το συγκεκριμένο σωματείο.

Ο ταξικός αγώνας, όσο και να θέλουν κάποιοι, δεν γραφειοκρατικοποιείται, η συναδελφική αλληλεγγύη χτίζεται μέσα στα ζόρια της δουλειάς, η εμπιστοσύνη κερδίζεται με μάχες, όχι με παχιά λόγια και κουτοπονηριές.

Οι εργαζόμενοι στην καταμέτρηση, συνάδελφοι των απολυμένων, δέχθηκαν τηλεφωνήματα από το σωματείο μόνο την περίοδο των αρχαιρεσιών για να... ψηφίσουν! Λίγη ντροπή δεν βλάπτει. Από τις δύο απολύσεις και μετά έχουν ακολουθήσει και άλλες απολύσεις εργαζομένων από εργολάβους και αυτό επειδή ζητούσαν τα δεδουλευμένα τους. Οι εργαζόμενοι στην καταμέτρηση του ΔΕΔΔΗΕ έρχονται αντιμέτωποι με την εντατικοποίηση. Ο ΔΕΔΔΗΕ φορτώνει τους εργαζόμενους με επιπλέον δουλειά και οι εργολάβοι την απαιτούν. Το σωματείο δεν «κρέμασε» μόνο τους δύο απολυμένους. «Κρέμασε» όλους τους εργαζόμενους στην καταμέτρηση. Η άσχημη παρακαταθήκη που άφησε το σωματείο στη συγκεκριμένη εργασία – και όχι μόνο – καταγράφηκε, και ο ΔΕΔΔΗΕ θα κινείται με βάση αυτή από εδώ και μπρος.

Αγώνας για την επαναπρόσληψη των δύο απολυμένων κόντρα στα εμπόδια αφεντικών και «φίλων» και η «μερική υποχώρηση» του εργολάβου

Όσο το Σωματείο το «σκεφτόταν», ως Πρωτοβουλία εργαζομένων και Συνέλευση Αλληλεγγύης προχωρήσαμε σε διαδοχικές συνελεύσεις που αποφάσιζαν τις κινήσεις που θα γίνονταν με αίτημα την επαναπρόσληψη των εργαζομένων. Συζητήθηκε ο «ν. Χατζηδάκης» και τι σημαίνει αυτό στην πράξη για τον εργαζόμενο, αναλύθηκε η συγκεκριμένη περίπτωση και ο τρόπος που θα οριζόταν ο αγώνας με αίτημα την άμεση επαναπρόσληψη.

Στις 17/12 ως Πρωτοβουλία εργαζομένων/Συνέλευση Αλληλεγγύης μοιράσαμε εκατοντάδες ανακοινώσεις στο συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ στο κέντρο της Αθήνας, ώστε να γνωστοποιηθεί περαιτέρω η υπόθεση.

Στις 28/12 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση έξω από τον ΔΕΔΔΗΕ Καλλιθέας, ζητώντας

συνάντηση με οποιονδήποτε υπεύθυνο του ΔΕΔΔΗΕ.

Εκεί ήρθαμε αντιμέτωποι/ες με ένα τείχος. Κλειστές πόρτες, κατεβασμένα ρολά και κανένας εργαζόμενος του ΔΕΔΔΗΕ να μην εμφανίζεται ούτε μέχρι την είσοδο, καθ' όλη τη διάρκεια της παρέμβασης. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και μέλη της Λαϊκής Συνέλευσης Περιστερίου.

Και ενώ ο ΔΕΔΔΗΕ δεν απαντούσε στις επανειλημμένες προσπάθειες των εργαζομένων να έρθουν σε επαφή με κάποιον αρμόδιο, στις 25/1 πραγματοποιήθηκε από την Εργατική Λέσχη Καλλιθέας και την Πρωτοβουλία εργαζομένων/Συνέλευση Αλληλεγγύης δεύτερη, ανοιχτή συγκέντρωση έξω από τον ΔΕΔΔΗΕ Καλλιθέας. Δεκάδες εργαζόμενες/οι και κάτοικοι της περιοχής πλαισίωσαν τη συγκέντρωση. Εκεί βρήκαμε όχι μόνο κλειστές πόρτες και ρολά, αλλά και αστυνομικές δυνάμεις παρέα με δύο υπεύθυνους ασφαλείας του ΔΕΔΔΗΕ, όπως οι ίδιοι ισχυρίστηκαν.

Στις 16/2 πραγματοποιήθηκε παρέμβαση με τρικάκια και ανάρτηση πανό έξω από τον ΔΕΔΔΗΕ της Αθήνας στη Μυλλέρου.

Παρέμβαση με τρικάκια και ανάρτηση πανό έγινε στις 17/2 έξω από τα κεντρικά γραφεία του ΔΕΔΔΗΕ στην Καλλιρόης.

Στις 8/3, ημέρα πανεργατικής απεργίας, μετά το έγκλημα στα Τέμπη, πραγματοποιήθηκε παρέμβαση με τρικάκια έξω από τον ΔΕΔΔΗΕ Καλλιθέας και τον ΔΕΔΔΗΕ στη Μυλλέρου.

Κατά τη διάρκεια των παρεμβάσεων με αίτημα την επαναπρόσληψη και ενώ ο εργολάβος ενημερώθηκε για συνέχιση της διαδικασίας μέσω της επιθεώρησης εργασίας, αυτός **υποχώρησε υπό το βάρος των κινητοποιήσεων και δεσμεύτηκε προς τους εργαζόμενους να τους μεταφέρει σε άλλο έργο καταμέτρησης, στην ίδια εργολαβική εταιρεία και με τους ίδιους όρους και συμβάσεις** που εργαζόντουσαν και πριν.

Αυτή η εξέλιξη έδειξε πως παρά το άδειασμα από το σωματείο και το κλείσιμο του ματιού στον ΔΕΔΔΗΕ, δηλώνοντας ουσιαστικά ότι οι απολυμένοι είναι μόνοι από άποψη συνδικαλιστικού φορέα, οι κινητοποιήσεις πίεσαν τον εργολάβο. Άνοιξαν ρήγμα στο μέτωπο ΔΕΔΔΗΕ-εργολάβου, με αποτέλεσμα την υποχώρηση του τελευταίου και την πρόσληψη σε άλλο πόστο των δύο εργαζομένων.

Αυτό που τελικά πράξαμε ως Πρωτοβουλία εργαζομένων/Συνέλευση Αλληλεγγύης έχει

θεωρούμε αξία. Όχι μόνο γιατί οι εργαζόμενοι έχουν δουλειά με ίδιους όρους, αλλά κυρίως γιατί δεν επικράτησε η σιωπή που διάφοροι «ταξικοί» αναζητούσαν. Όλες οι κινήσεις έγιναν κόντρα σε ένα αντεργατικό οπλοστάσιο, κόντρα στο καθεστώς της εργολαβοποίησης, που οι ευθύνες γίνονται μπαλάκι, και απέναντι στο άδειασμα από τον συνδικαλιστικό φορέα που υποτίθεται κάλυπτε τους δύο εργαζόμενους και που δυσκόλεψε ακόμα περισσότερο τους συσχετισμούς.

Συμπεράσματα μπορεί να βγάλει ο καθένας και η καθεμιά και από αυτή την υπόθεση, που είναι ακόμα μία μέσα στις δεκάδες. Το σίγουρο είναι πως οι κραυγές και τα μεγάλα λόγια δεν βοηθούν. **Ο ταξικός αγώνας, ειδικά με τους συσχετισμούς που έχουν διαμορφωθεί, χρειάζεται δυνάμωμα και στρατηγική, οι «πρωτοπόροι» φαίνονται στην πράξη και όχι στο ποιος θα αναφωνήσει τα μεγαλύτερα τσιτάτα.**

Ο Νόμος Χατζηδάκη και κάθε αντεργατικός νόμος θα «μείνει στα χαρτιά» αν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι το πιστέψουν. Εμείς λέμε στους/στις συναδέλφους/ισσες, σε κάθε εργαζόμενο και σε κάθε εργαζόμενη, να μιλάνε μεταξύ τους για την επίθεση που δέχονται μέσα στους χώρους δουλειάς, να σπάνε τον φόβο, να φτιάχνουν επιτροπές, κρυφές ή φανερές, να συσπειρώνονται στα σωματεία τους πάντα με κριτική σκέψη και στάση. Η Πρωτοβουλία εργαζομένων, σε πείσμα των καιρών, συνεχίζει να υφίσταται και να παλεύει **για την ενότητα και τη συσπείρωση των εργαζομένων.**